

Voorzitter Filip Coutigny: “In 1ste provinciale blijven is het doel”

POPERINGE – “Als we ons kunnen handhaven in 1ste provinciale, dan is ons seizoen geslaagd” zo sloot KFC-voorzitter Filip Coutigny het interview dat we met hem hadden af. Maaar... nu KFC – na 16 jaar - naar de hoogste provinciale reeks is teruggekeerd, zal het voor de supporters, het bestuur, maar vooral voor de trainers en spelers, wennen worden om weer af en toe (en hopelijk niet al te veel) te verliezen. Hoe gek het ook klinkt, verliezen is niet gemakkelijk...

De oefenperiode in voorbereiding op de nieuwe provinciale voetbalcompetitie loopt op zijn einde. Voor KFC Poperinge A verliep de voorbereiding met wisselend succes. Al is winnen tijdens de voorbereiding niet meteen nodig, het kan deugd doen.

Op zaterdag 2 september beginnen we aan het echte werk met al meteen een moeilijke uitmatch bij SV Rumbeke.

“Hoe kijk je tegen de nieuw competitie aan?”

Filip Coutigny: “Tja..., het zal een zwaar seizoen worden, vrees ik. Er zijn geen zwakke ploegen in de reeks en bovendien zijn er een aantal toppers die echt wel héél sterk zullen zijn. Ik denk daarbij aan Oostnieuwkerke, Oostkamp, Oostduinkerke, Zwevezele, WS Lauwe,... Dat zijn ploegen die veel spelers in de rangen hebben met nationale ervaring”.

“Verliezen zal er dus bij horen dit jaar...?”

Filip Coutigny: “Zeker, en dat maakt het net zo moeilijk. We zijn in de voorbije vier seizoenen echt verwend. We zijn van 3de provinciale naar de hoogste provinciale reeks opgeklommen. Weet je dat we er vier jaar geleden de competitie in 3de openden met amper 4 puntjes uit 11 wedstrijden? 4 op 33! Op dat moment vreesden we echt helemaal terug te vallen naar de laagste reeks. Gelukkig is dat toen al bij al nog goed afgelopen.

We weten enerzijds dus wel wat verliezen is, maar anderzijds zal regelmatig verliezen, na vier jaar successen, toch weer pijn doen. Al zitten er nu nog spelers van toen in het team en die kunnen de anderen na een mindere match misschien mentaal over de streep trekken”.

“Want ook dat hoort bij voetbal en bij sport in het algemeen: mentale sterkte. Het kan een team vooruithelpen...”

Filip Coutigny: “Natuurlijk. En ik denk wel dat de groep op dat vlak sterk zal staan. Daar heeft onze trainer Serge Vandevyvere ongetwijfeld de

hand in. Hij slaagt erin om de groep goed samen te houden. Dat is dan misschien wel het voordeel van een beperkte kern. Want hoe je het ook draait of keert: je wil als speler minstens altijd bij de 15 zijn, tenminste als je ambitie hebt. Als je er dan eens naast valt, moet je mentaal sterk zijn om terug te vechten en door te zetten op training.

Onze trainer zal de afvallers daarin wel helpen: hij is luisterbereid, zowel naar de spelers toe, maar ook naar het bestuur toe, dat in de loop van een seizoen ook zijn bekommernissen heeft”.

“Vanwaar die plotse steile opgang: in drie seizoenen van derde naar eerste?”

Filip Coutigny: “Dat is het werk van de trainers en spelers, maar ook en misschien vooral van sportief manager Luc Vantomme. Luc weet er altijd de juiste spelers uit te pikken qua talent, gekoppeld aan een goede mentaliteit. Luc speelde hier zelf ook en kent het KFC-huis dus door en door. Hij weet wat we nodig hebben, wie daarin zou passen en hij weet ook dat wij slechts beperkte financiële middelen hebben. Hij slaagt er telkens weer in om aanwinsten te vinden die echt in ons concept passen. Bovendien kent hij het provinciale voetbal als geen ander en door zijn correcte optreden is hij in het voetbalmilieu alom gekend en gerespecteerd”.

“Maar de spelers worden er hier bijlange niet rijk van”

Filip Coutigny: “Dat is zo; maar toch slagen Luc en wij erin om de spelers op de een of andere manier aan ons te binden, ook al moeten ze financieel inleveren, tot soms de helft of méér van wat ze ergens anders zouden kunnen verdienen. Maar die jongens voelen ook aan dat de sfeer hier opperbest is; de entourage is goed, de accommodatie is uitstekend, ze worden goed begeleid, kortom het voetbal leeft hier.

Of zoals Joey Kools het vorig seizoen in een interview met Het Laatste Nieuws zei: “Club Poperinge is een leuke en een correcte club”. Korter en juister kan je het niet samenvatten.

“Je vindt zelf dat de kern '17-'18 de beste is uit de voorbije 16 jaar”

Filip Coutigny: “En langer zelfs. Maar eigenlijk is dat niet verwonderlijk: het niveau is in alle provinciale reeksen fors gestegen ten gevolge van wat ik het “cascadesysteem” noem: veel spelers die een opleiding genoten in eerste en tweede klasse, krijgen bij hun eigen club niet altijd speelkansen. Het is voor profclubs blijkbaar goedkoper om met – soms - minder getalenteerde buitenlanders te spelen dan met eigen jongeren. Daardoor haken die eigen jeugdspelers af en zakken ze af naar lagere reeksen, waar ze automatisch het niveau mee helpen optrekken.

Anderzijds is er ook provinciaal en lokaal talent dat door de eersteklassers wordt gescout en aangetrokken: als zo'n jongen de kans krijgt om het hogerop te proberen, dan houden wij hem niet tegen.

Maar dan hebben wij de “postformatie”: als een lokaal talent naar hogere reeksen vertrekt, blijven we hem volgen. Als die speler om een of andere reden niet verder kan doorschuiven in de hogere reeksen en om wat voor reden dan ook weg mag bij zijn club, dan zijn we bereid om die jongen terug te nemen. Op ónze voorwaarden, weliswaar. Het moet betaalbaar blijven. Gaat hij op ons aanbod in, dan kunnen we misschien zijn carrière opnieuw lanceren.

“Je maakt er ook een punt van eer van om zoveel mogelijk jongens uit de eigen brede regio een kans te geven”.

Filip Coutigny: “Ja, dat is zelfs mijn stokpaardje. Op een bepaald moment moesten we een keuze maken: hoog blijven spelen en na verloop van tijd vaststellen dat we het financieel niet meer kunnen bolwerken; ofwel met beperkte middelen verder werken en de eigen lokale talenten een kans geven. We hebben voor de tweede mogelijkheid geopteerd.

Zoals het ook in “Onze Visie” te lezen staat op de website, streven wij ernaar om een maximum aan speelkansen te bieden aan onze seniorspelers en ook om een maximum aan kijkplezier te bieden aan onze toeschouwers. We willen de Poperingse toeschouwers het plezier gunnen om op zondagnamiddag voetbal te zien – liefst goed voetbal – gespeeld door lokale en regionale spelers. Daar is de binding groter mee. Drie jaar geleden hebben we dus ons aanbod uitgebreid en komen we sindsdien uit met drie elftallen seniorspelers, namelijk KFC A, KFC B en het Beloften-elftal. Met de A-ploeg hebben we de ambitie om, zoals in het verleden, deel te nemen aan een zo hoog mogelijke competitie. Trouw aan onze missie wil KFC dat elftal samenstellen met zo veel mogelijk spelers uit de eigen opleiding, aangevuld met enkele spelers uit een andere opleiding en liefst uit de regio.

Met KFC B breiden we de speelmogelijkheid uit voor de spelers uit onze eigen opleiding in een competitie met stijgen en dalen. Zo vermijden we dat die jongens onze vereniging moeten verlaten. Die mogelijkheid moet de gedrevenheid bij onze jonge spelers opvoeren en verbeteren. Het spelen in KFC B kan duidelijk maken wie in aanmerking komt voor KFC A. en bovendien draagt het bij tot de belangstelling voor ons lokaal voetbal. Ons derde elftal is dat van de Beloften; de naam spreekt voor zichzelf.

“Wanneer is het seizoen geslaagd?”

Filip Coutigny: “Als we er in slagen om het behoud in eerste provinciale te verzekeren met attractief voetbal. Maar heimelijk droom ik ervan om toch een paar toppers hier thuis een pootje te kunnen lichten...”

“Veel succes”